

MÔ HÌNH SỤP ĐỔ CỦA CHẾ ĐỘ CỘNG SẢN TẠI VIỆT NAM

Có rất nhiều chỉ dấu báo trước sự cáo chung của chế độ Cộng Sản tại Việt Nam. Những thực trạng xảy ra tại VN hiện nay rất phù hợp và tương tự như tình hình ở Liên Xô và các nước Đông Âu trước khi tan rã. Ta thử lược qua vài chỉ dấu đưa đến sự sụp đổ của chế độ CS tại VN trước khi bàn đến sự sụp đổ này sẽ diễn ra trong bối cảnh như nào.

Sai Lầm Về Chủ Nghĩa Đưa Đến Chính Sách Khinh Miệt Toàn Dân

Từ ngàn xưa trong đạo trị quốc, từ Đông sang Tây bao giờ một quốc gia muốn cường thịnh, xã tắc cơ đồ muốn bền vững, cấp lãnh đạo đều phải lấy dân làm trọng. Do đó mà Mạnh Tử hơn 2,300 năm trước đã có câu “Dân vi quý, Xã Tắc thứ chi, Quân vi khinh”. Câu nói trên có ý rằng Dân là quý (trọng) nhất, kế đến là Sơn Hà Xã Tắc (Quốc Gia), và sau cùng mới đến Vua (Người Lãnh Đạo). Đế quốc La Mã được hùng cường trong một thời gian dài cũng là nhờ biết tổ chức xã hội theo mô thức dân chủ và lấy ý kiến của dân (Citizen) làm chính sách.

Chủ nghĩa Cộng Sản, về căn bản đã không tôn trọng con người. Lý tưởng Cộng Sản là mục tiêu tối thượng trong khi con người chỉ là phương tiện thực hiện cải tạo xã hội. Phối hợp với Biện Chứng Pháp, con người rõ ràng chỉ là công cụ để thực hiện chủ nghĩa không tưởng đó mà thôi.

Vì quá quen thuộc với cách hành xử độc đoán và coi rẻ người dân, Cộng Sản Việt Nam đã vi phạm trầm trọng nguyên tắc lấy dân làm gốc mà tất cả các nước Dân Chủ Tự Do đều tôn trọng. Bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền của Liên Hiệp Quốc (1) là một văn kiện xiển dương nhân quyền quan trọng nhất của nhân loại ngày nay. Việt Nam là thành viên Liên Hiệp Quốc nhưng hoàn toàn không tôn trọng Bản Tuyên Ngôn Nhân Quyền này. Đó là sự khinh miệt các quyền căn bản của toàn dân Việt Nam và lừa dối thế giới.

Từ nguyên thủy, đảng CSVN nắm quyền cai trị toàn dân không qua bất cứ một cuộc bầu cử dân chủ nào. Không một chức vụ công quyền từ thượng tầng đến cơ sở mà người dân được quyền ứng cử, ngoài trò hề “Đảng cử, Dân bầu”, kể cả Quốc Hội đại diện cho dân. Điều 83 của Hiến pháp CSVN 1992 xác định “Quốc hội là cơ quan đại biểu cao nhất của nhân dân, cơ quan quyền lực Nhà nước cao nhất của nước Cộng Hoà XHCN Việt Nam... Quốc hội thực hiện quyền giám sát tối cao đối với toàn bộ hoạt động của Nhà nước”. Nhưng người dân có được quyền tự ứng cử làm Đại Biểu Quốc Hội hay không? Luật sư Cù Huy Hà Vũ đã từng nộp đơn xin ứng cử làm Đại Biểu Quốc Hội nhưng không bao giờ được đảng cầm quyền chấp thuận. Không cho người dân thường được quyền tham chính, đó là một sự khinh miệt trầm trọng nhất vai trò của người dân trong hệ thống công quyền của CSVN.

Những quyền căn bản khác của người dân như quyền được biết những Hiệp Ước ký kết với ngoại bang về biên giới lãnh thổ và lãnh hải, quyền được thể hiện lòng yêu nước qua việc biểu tình phản đối ngoại bang chiếm cứ biển đảo của Việt Nam đều bị cấm đoán. Những quyền công dân khác như quyền có ý kiến về việc khai thác Bauxite gây nguy hại môi trường ảnh hưởng trực tiếp đến người dân, chưa kể đến vấn đề an ninh quốc gia. Việc cho ngoại bang thuê rừng đầu nguồn làm thiệt hại tài nguyên và có nguy cơ mất đất biên giới vĩnh viễn. Dự án Đường Cao Tốc vay mượn vốn kém phải trả hàng mấy thế hệ. Thất thoát tài sản quốc gia qua tập đoàn Vinashin hàng chục tỷ USD, v.v.. Người dân thường lúc nào cũng bị cấm đoán không được bàn tới vì đó là “bí mật quốc gia” hoặc “vấn đề nhạy cảm”. Đây là sự khinh miệt vai trò của người công dân trước sự tồn vong của đất nước. Quyền tự quyết tối thượng của dân tộc để được bảo vệ tổ quốc và bảo vệ các thế hệ tiếp nối mai sau bị ngăn cấm một cách trắng trợn.

Những quyền căn bản khác được minh định trong bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền luôn luôn bị chà đạp. Chẳng hạn quyền Tự Do Ngôn Luận: Cả một xã hội hơn 80 triệu con người Việt Nam tuyệt đối không có lấy một tờ báo hay cơ quan truyền thông tư nhân nào! Những quyền khác như Tự Do Tín Ngưỡng, Tự Do Tư Tưởng, Tự Do Phát Biểu, Tự Do Lập Hội, v.v. hoàn toàn bị kềm chế! Đó là sự khinh miệt quốc dân và lừa dối dư luận.

Khủng Hoảng Kinh Tế Gây Ra Bởi Tập Đoàn Bất Tài Tham Nhũng

Việt Nam được cai trị bởi 15 Ủy Viên Bộ Chính Trị và 160 Ủy Viên Trung ương đảng CSVN. Đây là một tập đoàn hoàn toàn được bè phái cất nhắc dựa trên lòng trung thành và phe cánh nên khả năng và học vấn chỉ là yếu tố phụ thuộc. Không một Ủy Viên nào được người dân tín nhiệm bầu lên nên điều hiển nhiên là các Ủy Viên này không có bổn phận phải phục vụ nhân dân mà chỉ có nghĩa vụ với bè phái và người đỡ đầu mà thôi!

Đại đa số trong 15 thành viên Bộ Chính Trị đều có trình độ học vấn rất thấp và không thông hiểu các định luật kinh tế, không có khả năng ngoại ngữ để nghiên cứu. Hầu hết chưa vượt qua trình độ Trung Học Phổ Thông nhưng theo danh sách cung cấp bởi đảng CSVN cho biết trong 15 thành viên này, 5 người có bằng Tiến Sĩ, 10 người còn lại đều có bằng cử nhân hoặc cao hơn. Thật ra hầu hết đều là những bằng cấp được gọi là “Tại Chức”, có nghĩa là vừa công tác vừa học thêm. Một cán bộ cao cấp càng cần giữ thể diện với nhân dân và thuộc cấp nên vấn đề bằng cấp cũng ưu tiên thuộc về diện “chính sách”.

Với một tập đoàn lãnh đạo toàn “trí thức” của Bộ Chính Trị đảng CSVN như vừa kê, cộng thêm quyền lực tuyệt đối không một cơ quan nào kiểm soát được, kể cả Quốc Hội, guồng máy tham nhũng mặc tình vơ vét. Từ tài sản công biến thành của riêng qua chính sách “Hoá Giá”(bán rẻ cho cán bộ), đất đai tài sản nhân dân bị “Quy Hoạch” (bồi thường rẻ mạt giống như xung công) chuyển giao cho “Tập Đoàn” gồm toàn thân nhân giống họ của Lãnh Đạo. Cho thuê biển, thuê rừng. Đơn cử một thí dụ: Dự án “đường cao tốc Bắc Nam” sau khi hoàn tất tốn khoảng 56 đến 60 tỉ USD, nếu tính theo lạm phát phí tổn có

thể cao hơn. Như vậy hợp đồng khi duyệt ký Thủ Tướng được bao nhiêu phần trăm? Nên nhớ chỉ 1% thôi cũng đã là 600 triệu USD rồi. Đó cũng là lý do vì tranh ăn nên phe “Thủ Tướng” bị thất thế tại Quốc Hội.

Với trình độ kém cỏi và lòng tham lam vô độ như thế, nền kinh tế Việt Nam XHCN không “Xuống Hồ Cả Nước” mới thật là chuyện lạ!

Khát Vọng Dân Chủ Của Toàn Dân

Khát vọng Dân Chủ là bản năng tự nhiên của tất cả mọi dân tộc trên hoàn vũ, không riêng gì dân tộc Việt Nam. Trong lúc cả thế giới đang tiến dần đến Toàn Cầu Hóa, Internet được sử dụng rộng rãi khắp mọi nhà thì tại Việt Nam và Trung Quốc tường lửa hiện diện khắp mọi nơi. Yahoo và Google bị ép buộc phải cung cấp tin tức của các nhà bất đồng chính kiến. Tuy nhiên, khát vọng Dân Chủ tại Việt Nam lúc nào cũng bùng cháy qua các nhà hoạt động Dân Chủ, đa số là trí thức gồm Bác Sĩ, Luật Sư, Nhà Văn, Ký Giả, Linh Mục, Thượng toạ.... Nhiều nhà tranh đấu bị bắt bớ, tù đày, và bị quản thúc tại gia như Phạm Hồng Sơn, Nguyễn Vũ Bình, Trần Khải Thanh Thủy, Lê Thị Công Nhân, Nguyễn Văn Lý, Thích Quảng Độ, Lê Công Định, Trần Huỳnh Duy Thức, Cù Huy Hà Vũ.... Tội của họ là yêu nước và đòi hỏi Tự Do, Dân Chủ, và Nhân Quyền cho dân tộc Việt Nam.

Các Bloggers mấy năm gần đây gần như không còn sợ hãi. Nhiều người bị bắt giam như Điều Cây Nguyễn Văn Hải, anh Ba Sài Gòn tức luật sư Phan Thanh Hải, v.v. hoặc bị hăm dọa như Mẹ Nấm Lê Thị Như Quỳnh, Người Buôn Gió Bùi Thanh Hiếu....

Qua những nhận định trên về tính cách độc tài toàn trị đưa đến kinh miệt người dân, tập đoàn bắt tài tham nhũng khiến đất nước cạn kiệt tài nguyên, kinh tế càng khủng hoảng đời sống người dân càng khốn khó, cộng thêm với khát vọng Dân Chủ của toàn dân.... Tất cả sẽ kéo theo sự sụp đổ của chế độ. Câu hỏi đặt ra là:

CSVN Sẽ Sụp Đổ Theo Cách Thế Của Liên Xô Năm 1990?

Tình hình Việt Nam ngày càng gần giống như tình trạng Liên Xô trước khi sụp đổ. Sự đổi mới nửa vời, thiếu cởi mở chính trị, tham nhũng lan tràn, đồng tiền mất giá, và nạn lạm phát trầm trọng, nhất là giá cả thực phẩm lên cao cùng cực. Sự phẫn nộ của toàn dân, kể cả một số cán bộ đảng CS, gần như không còn kềm chế nổi.

Tháng 5 năm 1990 gió đổi chiều trên Liên Bang Xô Viết. Boris Yeltsin được bầu làm chủ tịch chủ tịch đoàn Xô Viết Tối Cao (chủ tịch Quốc Hội Liên Bang) và Mikhail Gorbachev đang làm Tổng Bí Thư đảng kiêm Chủ Tịch nước. Do chính sách Glasnost (cởi mở và tự do phát biểu) và Perestroika (tái cấu trúc) mà nhóm bảo thủ chống lại Gorbachev và muốn làm đảo chánh. Trước đó một năm, Đặng Tiểu Bình, một lãnh tụ cấp tiến Trung Hoa Đỏ, vào tháng 6-1989 đã ra lệnh cho quân đội thẳng tay tàn sát phong trào dân chủ tại Thiên An Môn. Tháng 8-1991 khi Gorbachev bị giữ tại Crimea. Boris Yeltsin và

đám đông dân chúng can đảm chống lại phe “đảo chánh”. Đài truyền hình ABC phát hình toàn thế giới cảnh Diane Sawyer phỏng vấn Boris Yeltsin bên trong toà nhà Sô Viết Tối Cao trong khi đoàn chiến xa bao vây bên ngoài sẵn sàng nổ súng. Tình hình cực kỳ căng thẳng. Một vụ Thiên An Môn thứ nhì sắp sửa xảy ra trong cái nôi Cộng Sản? Nhưng sau đó, lực lượng “đảo chánh” rút lui trước khí thế của đám đông dân chúng quyết tâm bảo vệ nền Dân Chủ non trẻ vừa mới thành hình. Chế độ Cộng Sản coi như cáo chung! Trước ống kính truyền hình, Boris Yeltsin đứng trên chiến xa bên ngoài toà nhà Quốc Hội đọc bài diễn văn trong đó có một câu đề đòi “Cộng Sản không thể nào sửa chữa mà cần phải đào thải nó”. Cả thế giới thở phào nhẹ nhõm. Thành trì Cộng Sản đã thực sự sụp đổ từ đây! Chấm dứt 40 năm chiến tranh lạnh mấy lần suýt hủy diệt nhân loại bởi vũ khí hạt nhân.

Hiện nay Hoa Kỳ đang thay đổi chính sách tại Á Châu và nhất là tại Đông Nam Á. Hoa Kỳ đã có thái độ cứng rắn hơn với Trung Cộng trong khi xích lại gần hơn với Việt Nam. Mọi người Việt từ quốc nội cho đến khắp mọi nơi trên thế giới cùng bày tỏ niềm hoan hoan và hy vọng cho cuộc liên minh và đối đầu mới này. Tuy nhiên, chúng ta vẫn hoài nghi về tính khả thi này của CSVN. Đây là một chế độ chuyên chế, độc tài toàn trị, và cực kỳ tham nhũng. CSVN muốn kéo dài thời gian thống trị hết đời con sang đến đời cháu vinh thân phì gia nên ngày càng lệ thuộc Trung Cộng và càng tỏ ra nhu nhược đón hèn. CSVN chấp nhận thà mất Nước chứ không để mất Đảng!!! Rất khó cho cấp lãnh đạo CSVN phải hy sinh quyền lực và đời sống vương giả để chịu hy sinh cho nền độc lập vững bền cho dân tộc bằng cách bước ra khỏi quỹ đạo Trung Cộng. Sau đại hội 11, đảng CSVN cũng vẫn ở vào vị trí chur hầu như từ trước đến nay vì các lý do sau:

- Chưa có một lãnh tụ CSVN nào đủ tầm vóc thực hiện đổi mới như Mikhail Gorbachev qua Perestroika và Glasnost. Người lãnh đạo đó phải dám nói “không” với CS Trung Hoa và thực hiện đúng mức chính sách liên kết với Hoa Kỳ và Đông Nam Á để bảo vệ tổ quốc. Phải chấp nhận có tiếng nói đối lập và lắng nghe đối lập. Phải bỏ điều 88 bộ luật hình sự dùng để khép tội những nhà bất đồng chính kiến và để đàn áp các Bloggers. Người lãnh tụ đó phải có bản lĩnh và can đảm từ chức như Gorbachev đã làm khi Liên Bang Sô Viết tan rã. Một vài nhà phân tích ngoại quốc cho rằng Nguyễn Chí Vịnh có thể đóng được vai trò này. Tuy nhiên, hầu hết mọi người Việt Nam cả trong lẫn ngoài nước đều rất hoài nghi về tâm địa và thủ đoạn của Vịnh. Không khéo đây là một Lê Chiêu Thống tân thời sẵn sàng đem dâng sơn hà cho giặc.... Phải chờ sau đại hội 11 để Vịnh chính thức vào Trung ương đảng và sau đó được đề cử vào Bộ Chính Trị. Nhưng phần chắc là vận mạng dân tộc sẽ thê thảm hơn nhiều trước thành tích của Vịnh trong Tổng Cục 2 (tinh báo quân đội) và những thập thò trao đổi tin tức với Cục Tình Báo Hoa Nam.

- Cấp lãnh đạo CSVN chưa sẵn sàng từ bỏ quyền lực để chấp nhận một lãnh tụ kiểu “Boris Yeltsin Việt Nam”. Điềm qua các thành phần lãnh đạo CSVN tham gia đại hội 11 sắp tới, ta chỉ thấy xoàng xĩnh, không một khuôn mặt sáng giá nào có thể mạnh dạn đứng ra bảo vệ sự độc lập của Quốc Hội (dù đó chỉ là Quốc Hội bù nhìn được đề cử bởi Mặt

Trận Tổ Quốc). Quốc Hội CSVN phải thực sự giám sát việc làm của đảng CSVN. Phải có kiến thức để hiểu biết vấn đề quốc gia. Phải lắng nghe ý kiến của giới trí thức và chuyên gia Việt Nam cả trong lẫn ngoài nước. Các vấn đề lớn như dự án Bauxite rất nguy hại cho an ninh quốc phòng, môi trường và cả về kinh tế. Cho thuê đất đai biên giới và rừng đầu nguồn, hủy diệt thảm thực vật gây ngập lụt cho hạ lưu và có nguy cơ mất luôn phần đất cho thuê vì dân Tàu định cư vĩnh viễn trên đất đó. Dự án Đường Cao Tốc vay mượn phải trả đến đời con cháu cũng chưa dứt.... Quốc Hội đó phải có trách nhiệm và biện pháp bảo vệ lãnh thổ, lãnh hải, và hải đảo như Hoàng Sa và Trường Sa, vô hiệu hoá các công hàm ngoại giao và hiệp định biên giới mà chính quyền CSVN đã ký kết với Trung Cộng.... Tóm lại Quốc Hội đó phải có thực quyền để bảo vệ quyền lợi cho dân tộc Việt Nam chứ không phải làm bình phong cho đảng CSVN để bề thao túng.

Chắc chắn là chế độ CSVN phải sụp đổ. Nhanh hay chậm tùy hoàn cảnh và thời cơ. Nhưng nếu CSVN không sụp đổ một cách ôn hòa theo cách thế của Liên Xô vì thiếu lãnh đạo tâm cỡ và có bản lĩnh. Vậy mô thức sụp đổ tương tự nào có thể xảy ra cho CSVN? Sau đây là những vấn nạn của chế độ này và các hệ quả của nó đưa đến mô hình sụp đổ:

1. Lòng dân căm phẫn vì “Đại Họa Mất Nước”:

Chúng ta vẫn có lý do khi tin rằng tập đoàn lãnh đạo CSVN từ thượng tầng cho đến các cấp vẫn "mũ ni che tai", lo tom góp tài sản riêng cho gia đình, dòng tộc để chuyển ra nước ngoài. Họ ý thức rất cao một phong trào quần chúng trên địa bàn rộng lớn sẽ nổ ra bất cứ lúc nào. Lòng dân đang nung nấu là vấn đề không thể chối cãi hay che dấu được. Với bản chất uơ hèn với ngoại bang nhưng lại tham tàn và bạo ngược với quần chúng nhân dân, đảng CSVN sẽ không đủ can đảm chọn thái độ tích cực bảo vệ tổ quốc và cải tổ chế độ cho một nền móng Dân Chủ Pháp Trị vững bền. Chắc chắn sau Đại Hội 11, CSVN lại càng thêm bộc lộ tính nô bộc đối với người thầy và cũng là ông chủ lớn Trung Quốc. Đảng CSVN không có những cá nhân đầy đủ bản lĩnh như Gorbachev và Yeltsin nên vấn đề chuyển giao quyền lực êm thấm sẽ vô phương xảy ra. Sẽ có một sự liên kết rộng rãi để hình thành một khối đại thể dân tộc trước "[Đại Họa Mất Nước](#)" (2). Xem DVD.

2. Cuộc sống người dân ngày càng làm than khốn khổ:

Do nạn lạm phát phi mã, tình hình đời sống của giới bình dân và quảng đại quần chúng cực kỳ bi thảm (3). Thống kê chính thức của nhà nước CSVN cho biết lạm phát tăng 11% các mặt hàng, riêng thực phẩm tăng 15%. Nhưng thực ra theo thống kê không chính thức của người dân cho thấy nhiều mặt hàng đặc biệt là thực phẩm đã tăng lên đến 50%. Nạn lạm phát tại Việt Nam phần lớn do dân chúng không tin tưởng vào thị trường và giới chức có thẩm quyền cấu kết gian thương đầu cơ tích trữ tạo lợi nhuận riêng. Cộng thêm hồi xuất đô la lên do các “đại gia” bỏ tiền thu mua đô la nên tiền Việt Nam xuống giá 17% (giá chính thức ngân hàng công bố nhưng không có đô la để đổi), thị trường chợ đen chênh lệch trên dưới 30%. Chính phủ vội vã tăng lãi xuất lên (thông báo chính thức 9%

và có thể cao hơn nữa) để chặn đứng lạm phát. Đây là quyết định sai lầm tệ hại nhất khi bắt buộc FED của Hoa Kỳ, thay vì chặn đứng tệ nạn đầu cơ. Hành động tăng lãi suất đó cũng chặn luôn đà tăng trưởng kinh tế vốn dĩ đã ề uột rồi! Đời sống nhân dân càng khó khăn gấp bội bởi sự tối tăm của các chính sách kinh tế ngu muội và sai lầm. Hồ cách biệt giàu nghèo giữa giới đặc quyền đặc lợi và quảng đại quần chúng càng chênh lệch hơn bao giờ hết. Đa số người dân lao động nghèo khó đang vật vã bán thân vì miếng cơm manh áo. Lòng căm phẫn dâng cao đến mức độ người dân khó thể nào tiếp tục chấp nhận được.

Hàng triệu công nhân làm việc cho các công ty cả nội địa lẫn ngoại quốc đang bị bóc lột sức lao động một cách tàn tệ và bị chèn ép, hành hạ bởi giới chủ nhân ngoại quốc hàng ngày. Dưới sự giám thị và tiếp tay đàn áp của chính quyền, qua sự móc ngoặc giữa “công đoàn nhà nước” với giới chủ nhân, nhân công chịu đựng không khác gì một cỗ hai trùng. Tráng trọng nhất là đạo luật cấm công nhân đình công đi ngược lại mọi công pháp quốc tế và là đòn chí mạng đánh vào công nhân vì sự tự vệ duy nhất của họ là đình công!!! Bảo vệ chủ nhân ngoại quốc đàn áp chính người dân của mình: Đảng Cộng Sản Việt Nam hiện hình là đảng Mafia phản dân hại nước.

Thêm vào đó, mấy chục triệu nông dân đang khốn khổ vật vã đói khát trên vựa lúa do chính công sức mình tạo nên. Tại sao nông dân nghèo túng và đói khổ như vậy? Đó là do chính sách cho vay khắt nghiệt của ngân hàng nhà nước và chính sách thu mua đầy dẫy bất công. Khi cho nông dân vay vốn để mua giống, phân bón, thuốc sâu rầy, và nhiên liệu, v.v. nông dân phải chịu tiền lời cao và các hợp đồng ràng buộc. Khi thu hoạch, giá cả bị kềm lại có chủ ý và nông phẩm được thu mua rẻ mạt bởi tư nhân vì tập đoàn nhà nước... không đủ kho chứa! Chưa kể lẽ thói quan liêu vô trách nhiệm của các “Tổng Công Ty” khi ký hợp đồng cung cấp gạo và nông phẩm giá rẻ cho ngoại quốc làm thiệt hại nông dân mình. Góp phần đánh gục nông dân là thiên tai, bão lụt, hạn hán, sâu rầy mà không được chính quyền quan tâm trợ giúp. Có thời đại nào trong lịch sử Việt Nam mà con cái của nông dân phải bị bán đi làm tì thiếp, nô lệ tình dục, và làm lao nô khắp nơi trên thế giới vì nghèo đói? Duy nhất chỉ có thời đại Cộng Sản mới sản sinh những tai họa quái đản cho dân lành.

3. Chính sách sai khiến, đàn áp trí thức và tôn giáo:

Đảng CSVN lo sợ giới trí thức và tôn giáo lãnh đạo toàn dân nổi dậy chống lại chính quyền nên đã sử dụng triệt để công an và những phần tử bất hảo, vô thần, đàn áp những nhà trí thức bất đồng chính kiến và các lãnh tụ tôn giáo, làm cho nhân tâm càng thêm công phẫn. Sức chống đối càng thêm được tập trung và quyết liệt hơn khi thời cơ đưa tới. Sẽ có một cuộc Cách Mạng Toàn Dân! Một phong trào quần chúng liên kết nhau lan rộng trên bình diện toàn quốc chống lại bạo quyền để bảo vệ đất nước. Đảng CSVN sẽ bị phân hóa và bị vỡ ra làm hai hay nhiều mảnh là chuyện hoàn toàn có thể xảy ra.

Ta có thể nhìn thấy được rõ ràng, chỉ cần một biến cố gây tác động nhân tâm rộng lớn, hoặc một sự đàn áp thô bạo sẽ như một mồi lửa đẩy động mọi thành phần nhân dân. Những người đang bất mãn đời sống nhọc nhằn nghèo khó và căm ghét chính quyền. Giới trí thức và những nhà hoạt động Dân Chủ cùng tập thể thanh niên sinh viên nếu biết vận dụng quần chúng nhân dân thì các lực lượng công nhân, nông dân sẽ là nòng cốt đứng lên lật đổ bạo quyền. Tiếp tay để tạo cuộc Cách Mạng Quần Chúng là các khối giáo dân Công Giáo, Phật Giáo, Tin Lành, Hòa Hảo.... Lực lượng sinh viên học sinh HS-TS-VN, các tổ chức Dân Oan và quảng đại quần chúng sẽ cùng tham gia. Tổ chức chính đảng Quốc Gia sẽ cùng sát cánh với các lực lượng nhân dân để tạo nên cuộc Cách Mạng Toàn Dân. Các chính đảng và tổ chức đấu tranh tại Hải Ngoại sẽ vận động Quốc Tế yểm trợ phong trào Dân Chủ của nhân dân Việt Nam, vận động Quốc Tế để cùng áp lực Trung Cộng không được can dự vào nội bộ Việt Nam giải cứu đàn em. Đồng bào Hải Ngoại sẽ sát cánh cùng Quốc Nội yểm trợ mọi phương tiện đấu tranh giải trừ quốc nạn Cộng Sản....

Xem ra cuộc Cách Mạng Toàn Dân của Việt Nam sẽ mang màu sắc tương tự một cuộc nổi dậy của nhân dân Romania chống chế độ độc tài Cộng Sản, lật đổ và xử tử hình nhà độc tài [Nicolae Ceausescu](#). Rất khó cho Việt Nam có được cuộc cách mạng nhưng như là một diễn biến hòa bình, hay một cuộc cách mạng màu do bởi sự ngoan cố và tham lam vô độ của đảng CSVN. Một cuộc Cách Mạng Toàn Dân có lẽ sẽ là giải pháp thích hợp nhất để bảo vệ giang sơn gấm vóc do cha ông để lại. Đây là lúc từng đảng viên đảng Cộng Sản Việt Nam nên sám hối, trở về với dân tộc. Bài học của đảng Cộng Sản Liên Xô được “hạ cánh an toàn” nhờ không đàn áp nhân dân khốc liệt như đảng Cộng Sản Romania đáng để cho người Cộng Sản Việt Nam suy ngẫm.

Quốc Phùng
Dec. 2010

Ghi chú:

(1) Bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền
http://www.rfi.fr/actuviv/articles/108/article_1839.asp

(2) DVD “Đại Hoa Mắt Nước” do Đại Gia Đình Nguyễn Ngọc Huy thực hiện.
<http://www.youtube.com/watch?v=jPKMiIGtXyk>
<http://www.ustream.tv/recorded/11306638>

(3) Lạm phát tại Việt Nam 2010
http://www.bbc.co.uk/vietnamese/business/2010/11/101125_inflation_record.shtml

Nguồn: BKT sưu tầm tại đây: <http://www.vietlandnews.net/forum/showthread.php/2720-Quốc-Phùng-Mô-Hình-Sup-Đô-của-Chế-Đô-Công-Sản-tại-VN>

Đăng ngày Thứ Hai, January 16th, 2012
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QL-VNCH